

Dar Hristos cere puțin și oferă totul.

El caută ca noi să lepădăm stricăciunea, tocmai ca să ne poată dărui viața veșnică. Fraților, Hristos este singurul, marele și adevăratul nostru prieten.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Carele ai înviat a treia zi din mormînt, ajută-ne nouă să ne lepădăm de toate mojițiile și trivialitățile stricăciunii lumii acesteia, ca să putem primi de la Tine viața veșnică singura adevărată. Căci Ție se cuvine toată slava și mulțumirea în veci, Amin!

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul

De dulceața gurii tale celei sfințite ce îndulcește Biserica și de focul râvnei tale se minunează cetele cerești, că ostenindu-te în talmăcirea sfintelor învățături ale părinților celor de demult, ai dăruit turmei tale bucuria cunoașterii lui Dumnezeu, Sfinte Ierarhe Grigorie.

(Troparul Sfântului Ierarh Grigorie Dascălul, glasul al 2-lea)

Născut la București, în 1765, Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul a fost mitropolit al Țării Românești între anii 1823-1834. După ce a studiat la renumite școli din București, a ajuns ucenic al Sfântului Paisie Velicicovschi, fiind călugărit la Mănăstirea Neamț. Dornic de desăvârșire, la îndemnul Sfântului Paisie, tânărul monah Grigorie viețuiește o perioadă de timp la Sfântul Munte Athos. Revenind în țară, se așază la Mănăstirea Căldărușani, vatră monahală

reorganizată de Sfântul Cuvios Gheorghe, starețul mănăstirilor Cernica și Căldărușani. În anul 1823, Sfântul Grigorie a fost chemat la București de domnitorul Grigorie Dimitrie Ghica, fiind ales mitropolit al Țării Românești. Ca arhipăstor, mitropolitul Grigorie Dascălul a desfășurat o neobosită activitate pastoral-misionară și social culturală, numind ierarhi în scaunele episcopale de la Argeș, Râmnic și Buzău și întemeind școli teologice în fiecare dintre aceste centre eparhiale.

Sf. Ierarh Grigorie Dascălul,
icoană

Întreaga viață și lucrare a mitropolitului Grigorie în slujba Bisericii a fost un exemplu de sfințenie și de iubire jertfelnică pentru păstoriții săi de sprijinul său material beneficiind numeroși săraci, văduve, orfani oferind hrană, adăpost și cărți de învățatură.

La moartea sa au rămas o mulțime de cărți pregătite spre a fi oferite în dar școlarilor. Activitatea Sfântului Ierarh Grigorie Dascălul în scaunul de mitropolit al Țării Românești a fost întreruptă de către administrația rusă instaurată în Principatele Române, fiind exilat timp de peste patru ani la Chișinău, Buzău și Căldărușani.

Sfântul Ierarh Grigorie s-a îngrijit, în mod special, și de restaurarea catedralei mitropolitane din București, precum și de traducerea și tipărirea în limba română a „Vieților Sfinților“,

pe care le considera „atât de folositoare pentru formarea duhovnicească și luminarea sufletelor credincioșilor“. Pentru viața, activitatea și strădania sa duhovnicească, Sfântul Ierarh Grigorie a rămas în istoria Bisericii și a poporului român drept cel mai de seamă întâistătător al scaunului Mitropoliei Țării Românești din secolul al XIX-lea, fiind cunoscut cu supranumele de „Dascălul“.

Duminică, 21 mai 2006, ziua de sărbătorire a Sfinților Împărați Constantin și Elena, ocrotitorii Catedralei Patriarhale, în cadrul Sfintei Liturghii a avut loc proclamarea canonizării Sfântului Ierarh Grigorie Dascălul.

(Asist. univ. drd. Horia Dumitrescu, text publicat în Argeșul ortodox, Anul VI, Nr. 318 21 - 27 iunie 2007)